

“MMM... van Morgan”

Vorige week werd duidelijk dat de ‘Dierenpartij’ met de spreekwoordelijke hakken over de sloot welgeteld één zetel in het Europees parlement heeft gehaald. Dat magere resultaat lijkt haaks te staan op het gegeven dat er in Nederland een diervriendelijke wind lijkt te waaien. Ik heb het niet over de acties rondom de herten in Oostvaardersplassen of de succesvolle introductie van de vegetarische bitterbal van

Mora (tip: die smaakt inderdaad als een “echte bitterbal”). Ik heb het over het gegeven dat deze week inmiddels de tiende (!) procedure gevoerd wordt om orka Morgan. Stuwende kracht daarbij is de ‘Free Morgan Foundation’.

De rechtszaak bij de Raad van State draait om de weigering van de toenmalige minister van Economische Zaken om een EG-certificaat nietig te verklaren, welk certificaat weer nodig was voor de overdracht van Morgan van Dolfinarium Harderwijk naar het Loro dierenpark op Tenerife. Het zijn vaak eindeloze procedures, waarbij rechter noch advocaat op enig moment nog weet waarover geprocedureerd wordt.

Waar gaat dit over? Orka Morgan werd in 2010 aangetroffen in de Waddenzee, hopeloos verdwaaald en verzwakt. Tijdelijk werd Morgan opgevangen in het Dolfinarium in Harderwijk te midden van zijn aanverwante en eveneens zeer theatrale zeezoogdieren. Vervolgens is er een eindeloze strijd gevoerd tussen milieu-fanatici, waarbij de juridische strijd als inzet had dat deze onbedoelde asielzoeker zou worden uitgezet naar zijn ‘zee van herkomst’. Dat is weer eens wat anders.

Van overheidswege wilde men daar niet aan, nu Morgan dat niet zou overleven. Bruikbare jurisprudentie voor asieladvocaten zou ik zeggen. Op Tenerife opereerde Morgan allesbehalve in de luwte. Morgan haalde met regelmaat de krantenkoppen. “Orka Morgan wilde zelfmoord

plegen”, zo kopt nota bene kwaliteitskrant De Volkskrant in 2016. Orka Morgan zou in 2017 ongewenst zwanger zijn geraakt (Me too ?), waarbij zelfs geopperd is om deze gebeurtenis bij wijze van protest op te luisteren met beschuit met gitzwarte muisjes. Ik verzin het helaas niet.

Hoe deze zaak zal aflopen laat zich raden. Ondanks de vele juridische acties van

deze zwart-witte querulant, zal hij vermoedelijk de rest van zijn bestaan slijten op Tenerife. Overigens zonder ook maar door één hoepel te hebben gesprongen. Dat gun ik niemand en dus ook Morgan niet, al zijn er mensen die een treuriger bestaan hebben.

Ook dieren zijn vaak slechter af. Wist u dat volgens gegevens van de Internationale Walvisvaart Commissie er jaarlijks in de wereld circa 300.000 walvissen, dolfinen, bruinvissen en orka’s als onbedoelde bijvangst in vissersnetten sterven?

Elke dag worden er namelijk duizenden kilometers drijfnetten uitgehangen in de oceanen. Voor zoogdieren zijn dit vaak “muren des doods”. Zij zien de netten doorgaans te laat en ze kunnen er doorgaans niet meer uit ontsnappen. De dieren kunnen vervolgens niet meer naar het wateroppervlak om te ademen. Einde verhaal dus. Die drijfnetten zijn daar vanwege uw en mijn behoefte om voor kabeljauw, zalm en forel vooral niet te veel te betalen. De vis wordt immers graag vooral niet te duur betaald.

De inmiddels 10 rechtszaken inzake Morgan zullen een vermogen hebben gekost. Het hoeft geen betoog dat geld en energie efficiënter aan dierenwelzijn besteed had kunnen worden. Probeer eens een vegetarisch bitterballetje, om mee te beginnen. MMM...van Morgan.

Mr. G.G.J. Geerlings

Dronkers & Dronkers
ADVOCATEN

Willem II Singel 43 • 6041 HR Roermond • 0475-723333
St. Annalaan 21, 6214 AA Maastricht • 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl • info@dd-advocaten.nl